

Hvilka resultat genom ett inhemskt Statskredit-system kunna vinnas, derpå lemna oss England och Frankrike talande exempel.

Det är för att upphöra med den utländska skuldsättningen, som redan med räntor och amortering trycker landet på ett betänkligt sätt, och hvaraf den fattiga befolkningen mest lider deraf att arbete på många orter saknas, som det mig synes vara i fosterlandets sanna intresse, att dermed upphöra och vågar jag vördsamt föreslå,

det Riksdagen under förhanden varande konjunkturen vid denna riksdag icke måtte besluta upptagandet af några nya län på utrikes ort; utan införa ett inhemskt Statskredit-system;
Och anhåller jag vördsamt om remiss af denna motion till vederbörligt Utskott.

Stockholm den 26 Januari 1867.

Eric Dofsen.

N:o 71.

Af Herr Rosenberg: Om rättighet för innehafvare af förenade skollärare- och klockaretjänster att, inom ett visst maximum, uppbära de för båda tjänsterna anslagna löneförmånerna, oafkortade.

I Kongl. Maj:ts nådiga Stadga, angående folkundervisningen i Riket af den 18 Juni 1842 stadgas i 4 §, att vederbörligen examinerad och antagen lärare vid folkskola skall hafva i årlig lön sexton tunnor spanmål, dels in natura och dels efter bestämdt lösningspris af tio riksdaler tunnan, således det hela motsvarande en summa af 160 R:dr R:mt, utom kofoder, vedbrand, husrum och, der så ske kan, planteringsland.

I samma Stadgas 6 § 4 mom. medgifves att, der skollärare- och klockaretjänst äro förenade, innehafvaren må uppbära de för båda dessa tjänster anslagna löner, såvida de icke sammanlagdt uppgå till värdet af femtio tunnor spanmål, således något mer än tre gånger den bestämda skollärelönen, utom de särskilda emolumenterna af kofoder m. m.

Genom sedermera utkomna författningar har folkskollärelöns utom dessa emolumenter blifvit höjd från sexton tunnor spanmål till fyrahundra Riksdaler,

men de förenade tjänsternas sammanlagda lön har icke blifvit höjd, hvarigenom det missförhållande uppstått, att den, som innehar förenade klockare- och skolläraretjänst, erhåller mindre lön än den, som endast är skollärare, såvida församlingen icke godvilligt gifvit mera än författningarne påbjuda. Vanligen tolkas dock stadgandet om femtio tunnor för de förenade tjänsterna så, att dessa anses innefatta ersättning äfven för kofoder, sommarbete, jordland och till och med boplingsrum, som klockaren-skolläraren sjelf måste bestå sig i klockaregården.

Det är till afhjelpande af detta missförhållande, hvilket jag tror egentligast hafva sin grund i ett förbiseende deraf, att den skollärare, som tillika är klockare, bör hafva lika giltiga och rättvisa anspråk på löneförbättring för sitt skollärarearbete, som den, hvilken endast är skollärare, som jag härmed vågar föreslå, att Riksdagen ville för sin del besluta en skäligen förhöjning i det för de skollärare, som tillika äro klockare, bestämda lönebelopp, och då den egentliga lönen för dem, som endast äro skollärare, blifvit mer än fördubblad, vågar jag hemställa, att de i 6 § 4 mom. bestämda femtio tunnor måtte höjas åtminstone med 50 procent utom kofoder, vedbrand och jordland, så att ifrågakädda punkter i högstberörda Stadga erhåller följande lydelse:

Den, som innehafver de förenade skollärare- och klockaretjänsterna, uppbäre de för båda tjänsterna anslagna löneförmaner oafkortade, så vida de ej tillsammans öfverstiga värdet af sjuttiofem tunnor spannmål, utom kofoder, vedbrand och planteringsland.

Om remiss häraf till vederbörligt Utskott anhålles.
Stockholm den 26 Januari 1867.

S. Rosenberg
från Kristianstads län.

N:o 72.

Af Herr Rosenberg: Om pension åt aflidne Majoren O. G. Carlqvists trenne oförsörjda döttrar.

Nogsamt inseende och erkännande nödvändigheten af att vid innevarande riksmöte iakttaga all den sparsamhet med Statens medel, som är möjlig, har jag